

РЕШЕНИЕ

№ 22191

гр. София, 04.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **5529** по описа за **2024** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано по касационна жалба подадена от Столична дирекция на вътрешните работи, [населено място], чрез юрк. И. срещу решение № 1068 от 28.02.2024 г. постановено по НАХД № 435/2024 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 129 с-в, с което е отменен електронен фиш серия К № 4029208 издаден от СДВР при МВР, с който на Т. Н. К., за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50.00 лева, на основание чл.189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

Касаторът сочи, че решението на СРС е постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди, че първоинстанционният съд превратно е приел фактическата обстановка, което е довело до постановяване в разрез на материалния закон на неправилен съдебен акт. Твърди, че към настоящия момент не е изтекъл предвидения от закона давностен срок, съгласно разпоредбата на чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 81, ал. 1, т. 5 от НК, който е четири години и шест месеца, поради което и отговорността на лицето не била погасена по давност. Отправеното до касационния състав искането е за отмяна на решението на СРС като неправилно и потвърждаване на наказателното

постановление. Претендират се разноси.

Ответникът в касационното производство – редовно призован, не се представлява и не изразява становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното НП.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна, а решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно.

С процесното решение е отменен електронен фиш серия К № 4029208, издаден от СДВР срещу Т. Н. К. за извършено от последния нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП, за което му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50.00 лева, на основание чл.189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. В мотивите си въззивният съд е приел, че е изтекла относителната давност по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК. Посочено е, че след дата на издаване на ЕФ - 08.10.2020 г. липсвали доказателства да са предприемани каквито и да е било действия за връчване на ЕФ на лицето срещу което е издаден, съответно липсват доказателства за спиране или прекъсване на давността. Следователно, считано от датата на издаване на обжалвания ЕФ на 08.10.2020 г., тригодишната давност по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК след като не е била прекъсвана или спирана била изтекла на 08.10.2023 г. - преди датата на връчване на обжалвания ЕФ, което според твърденията и на двете страни било на 17.12.2023 г.

Касационната инстанция не споделя мотивите на СРС за настъпил правопогасяващ административнонаказателната отговорност юридически факт, а именно изтичане на относителна давност за административнонаказателно преследване. Споделя становище, че разпоредбите на НК, регламентиращи относителната давност не са приложими в административнонаказателното производство. Съображенията са, че препращането на чл.11 от ЗАНН към НК по въпросите свързани с обстоятелствата, изключващи наказателната отговорност, сред които е и давността, е субсидиарно, доколкото в ЗАНН липсва изрична регламентация. Случаят не е такъв – в чл.34, ал.1 и ал.2 от ЗАНН се съдържа изрична уредба. Въззивният съд се позовава на давностен срок по чл.80, ал.1, т.5 от НК, който предвижда, че наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години за всички останали случаи. Възбудено наказателно производство означава образуване на наказателно производство, а административнонаказателното производство се образува със съставянето на АУАН, в случая с издаване на ЕФ и едновременно с издаването на ЕФ се реализира преследването (при НП – с издаването му). Действията по съобщаване на НП, съответно в разглеждания случай на ЕФ, не са действия по наказателно преследване. При късно съобщаване на ЕФ и необосновано дълго забавяне, защитата срещу административнонаказателното преследване е абсолютната давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 81, ал. 1, т. 5 от НК. Същата не е уредена в ЗАНН и се прилага на основание чл.11 от същия закон. В случая нарушението е

извършено на 07.10.2020 г. и включително и към момента не е изтекъл абсолютния давностен срок за административнонаказателно преследване.

Извън горното СРС не е извършил проверка на законосъобразността на ЕФ и не е изложил мотиви в тази връзка с оглед събраните по делото доказателства. При липсата на процесуална възможност за нови фактически установявания в касационното производство, неизлягане на никакви мотиви, относно главния предмет на доказване и при допуснатото нарушение на материалния закон, се налага отмяна на процесното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда, при изпълнение на указания за преценка на всички релевантни обстоятелства по спора.

По разноските по производството:

С оглед своевременно направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и представено пълномощно, следва да се присъдят разноски в размер на 100 лева в негова полза.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд София - град, XXII Касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1068 от 28.02.2024 г. постановено по НАХД № 435/2024 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 129 с-в, като

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от нов състав на СРС при съобразяване с дадените в мотивите на решението задължителни указания относно прилагането на закона;

ОСЪЖДА Т. Н. К., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, [населено място], сума в размер на 100 /сто/ лева, разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.